

El Suprem confirma la condemna de 18 anys de presó a l'assassí de l'home trobat al voral d'una carretera a Cabanelles

Inadmet el recurs de la defensa, que qüestionava que el crim hagués estat a traïció

El Tribunal Suprem ha confirmat la pena de 18 anys de presó per al condemnat per assassinar l'home trobat al voral d'una carretera a Cabanelles el 28 de febrer del 2021. La sala inadmet el recurs de la defensa contra la sentència del TSJC, que va rebaixar en quatre anys la pena de 22 anys que li havia imposat l'Audiència de Girona. El TSJC va eliminar l'agreujant d'acarnissament perquè la víctima estava inconscient quan el processat li va infligir diverses ferides al coll. La defensa va portar el cas al Suprem posant en dubte sobretot que es pogués apreciar traïdoria, però l'alt tribunal conclou que la víctima "no es podia defensar de cap manera" i avala la qualificació d'assassinat. Els fets es remunten a la tarda-nit del 27 de febrer del 2021. Segons va declarar provat l'Audiència de Girona seguint el veredict del jurat popular, el soci del taller mecànic de la víctima va organitzar una festa al seu domicili, situat al camí Vell d'Avinyonet de Vilafant. El processat, Florin Petcu, i la víctima van coincidir a la celebració. Ja la matinada del dia 28 de febrer, l'acusat va "propinar a la víctima una bateria de cops forts per tot el cos". Al judici els testimonis i els acusats van assenyalar que la disputa va començar per una discussió relacionada amb la droga que consumien. Cap a dos quarts de quatre de la matinada, Petcu va decidir traslladar la víctima amb cotxe fins a Cabanelles, on va "llançar el cos" al voral de la carretera. Va ser allà on, "de nou amb la intenció d'acabar amb la vida" de l'home, i sabent que no es podia defensar pels cops que li havia propinat prèviament i per l'estat d'inconsciència en què es trobava, li va infligir diversos talls a diferents zones del cos i del coll. Després, el va abandonar a la intempèrie. A conseqüència dels cops i talls infligits, la víctima va morir per xoc traumàtic. Un ciclista va trobar el cos al migdia i va alertar el 112. No van poder fer res per salvar-li la vida. El cas va arribar a judici a l'Audiència de Girona amb dos acusats. El jurat popular va considerar que Petcu havia estat "l'únic autor" de l'assassinat i que no hi havia proves que avalessin la participació del segon processat, que va quedar absolt. L'Audiència de Girona li va imposar 22 anys de presó per assassinat amb traïdoria i acarnissament, amb l'atenuant d'embriaguesa. La defensa, encapçalada pel lletrat Joaquim Bech de Careda, va recórrer la sentència i el TSJC li va donar parcialment la raó. El tribunal va concloure que no es podia apreciar l'acarnissament perquè la víctima estava inconscient quan Petcu li va fer les ferides al coll i, per tant, no tenia capacitat per experimentar el patiment que exigeix aquesta agreujant. Eliminar l'acarnissament va comportar rebaixar la pena de 22 a 18 anys de presó. El TSJC va fixar la nova condemna tenint en compte la gravetat dels fets i que el condemnat va actuar amb el més "absolut menyspreu" cap a la vida de la víctima quan el va abandonar en una cuneta "sabent que estava agonitzant". Després d'aconseguir que el TSJC eliminés l'acarnissament, la defensa va portar el cas al Tribunal Suprem. El recurs plantejava tres motius: vulneració de la presumpció d'innocència, aplicació indeguda de la traïdoria i disconformitat amb la pena de 18 anys imposada. El gruix dels arguments se centraven en la traïdoria. La defensa sostenia que no hi havia prou prova per apreciar-la perquè els talls que Petcu va fer a la víctima eren ferides poc profundes, sense afectació vascular i que no eren necessàriament mortals. També retreia a les sentències anteriors haver confós la "perillositat genèrica" d'atacar la zona del coll amb una voluntat específica d'assegurar-se la mort de la víctima. El Suprem, però, descarta aquests arguments. La interlocutòria subratlla que, tot i que les ferides del coll no van arribar a afectar òrgans vitals, sí que van contribuir al resultat final de mort i, sobretot, que quan el processat les va causar, la víctima estava "impedida per defensar-se" perquè estava inconscient. La sala conclou que el TSJC va avalar de manera "raonable i motivada" els elements que permeten apreciar la traïdoria sobrevinguda. És a dir, aquella que no

existeix quan comença l'agressió però que apareix després, quan l'autor reprèn l'atac aprofitant-se de la indefensió de la víctima. La defensa plantejava encara un tercer argument. Un cop eliminat l'acarnissament, considerava que els 18 anys de presó imposats pel TSJC eren una pena "arbitrària i desproporcionada" i reclamava que es fixés en el mínim de 15 anys per l'assassinat. Al·legava que Petcu no tenia antecedents penals, havia confessat els fets, s'havia penedit i havia demanat perdó. El Suprem tampoc ho admet. La sala considera que el TSJC va fixar els 18 anys dins dels límits legals i amb una motivació suficient, tenint en compte l'atenuant d'embriaguesa però també la gravetat dels fets i que Petcu va abandonar la víctima agonitzant al voral. Per al tribunal, els criteris utilitzats són "plenament plausibles" i la pena no es pot considerar "arbitrària ni desmesurada". El Tribunal Suprem inadmet el recurs i confirma així els 18 anys de presó imposats pel TSJC per l'assassinat.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2026/08/31/suprem-confirma-condemna-18-anys-133793716.html>